

Cuvânt pastoral la Sărbătoarea Nașterii Domnului

† ANDREI,

DIN MILA LUI DUMNEZEU,
EPISCOP AL COVASNEI ȘI HARGHITEI

*Iubitului nostru cler, cinului monahal și drept-credincioșilor creștini,
har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl, iar de la noi,
părintească binecuvântare*

Iubiți frați și surori în Domnul,

Aceasta a fost vestea pe care au adus-o îngerii din ceruri oamenilor, în noaptea cea sfântă a Nașterii Domnului Hristos. Ea cuprinde Darul pe care Tatăl cel din Ceruri L-a trimis în lume „Să Se nască și să crească/ Să ne mântuiască”. Niciodată nu a răsunat pe pământ o cântare atât de minunată ca aceea care s-a auzit în văzduhul ce împrejmuia ieslea din Betleem, în noaptea în care Fiul lui Dumnezeu S-a sălășluit printre oameni.

Dacă Tatăl Ceresc a găsit că cel mai bun cuvânt pe care ni-l poate spune în clipa atât de însemnată a nașterii Fiului Său, este cel despre Pace, atunci putem fi încredințați că nu este ceva mai înalt, mai frumos și mai dulce pentru sufletul omenesc decât pacea duhovnicească.

Cei ce au fost învredniciți în acea noapte plină de taină să audă vestea îngerilor: „Și în ținutul acela erau păstori, stând pe câmp și făcând de strajă noaptea împrejurul turmei lor” (Luca 2, 8), au trebuit să fie adânc mișcați în inimile lor și să se simtă pătrunși de-o fericire cum nu se poate descrie în cuvinte omenești.

Poporul iubitor de Dumnezeu își dă seama că în acea noapte, în Betleem nu putea coborî din cer o cântare și o veste mai minunată decât aceea, deoarece niciodată nu a răsunat o astfel de cântare în lumea atât de învrăjbită.

Omenirea, prinsă în zbuciumul complet al secularizării, își dă acum seama ce mare binefacere este pacea pe care o cântă din nou îngerii în noaptea Crăciunului.

PS Andrei Moldovan

Și cu cât pătrunde mai adânc această pace a lui Hristos Domnul în suflete, cu atât se trezește în oameni mai puternic dorul după pace. Acest dor îl face pe fiecare să simtă că Dumnezeu nu i-a zidit pe oameni ca să-și facă rău unul altuia și să-și facă viața un chin, ci să trăiască în bucuria păcii și a bunei înțelegeri, cultivând virtuțile sufletului până la asemănarea cu Tatăl Ceresc. Poporul nostru românesc Îl roagă pe Dumnezeu să aducă o pace dreaptă.

Noi, românii, am fost un popor al păcii în toate timpurile, un popor făcător de pace, pentru că am avut în inimă pacea lui Hristos. Pentru a ajunge la această pace, trebuie să ne ajutăm unii pe alții în purtarea poverilor acestor timpuri grele, când este probată dragostea dintre frați.

Prin iubirea ce ne-o arătăm cu fapta unul altuia, dovedim că avem în noi pacea lui Hristos și suntem un neam încheșat. Neamul îl întărim ajutându-ne unul pe altul. Oricât de mari ar fi greutățile vieții, să nu ne pierdem curajul. Sărbătoarea Nașterii Domnului este un îndemn la încredere în ajutorul lui Dumnezeu.

Iubiții mei fii sufletești,

Vestea Crăciunului, „pe pământ pace”, stă în încrederea față de iubirea lui Dumnezeu, în dragostea față de aproapele, în așteptarea plină de nădejde a păcii celei drepte între oameni. Dumnezeu ne aduce în fiecare clipă înaintea fraților lipsiți și înlăcrimați ca să ne încerce și să ne întărească iubirea creștinească.

Să-i ajutăm și să-i mângâiem pe cei împovărați și îndurerați. Să vedem în fiecare din aproapele nostru pe Hristos Mântuitorul, Care ne cere iubirea pentru semenii și pentru neam, față de care datori suntem să jertfim din bunurile personale ca să putem trăi prin ele în viitor.

„Trecutul să protejeze prezentul pentru a putea avea un viitor.”

Dacă ne însușim, dragii mei, virtuțile sufletești, Nașterea Domnului Hristos ne va fi de folos, iar neamul nostru va trece cu bine prin încercările timpurilor de față. În toată vremea noi, românii, l-am cântat Domnului Iisus cu Îngerii: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu” și l-am căutat cu magii, călăuzindu-ne după stea. De la obârșia noastră ca popor român am stat sub ocrotirea Lui și în toate veacurile grele ce le-am străbătut în istorie, El ne-a însoțit și ne-a povățuit cu Evanghelia Sa, păzindu-ne sufletele curate și ființa neștirbită. Nici când strămoșii noștri nu s-au închinat altcuiva și n-au dat ascultarea credinței decât lui Hristos, singurul Domn și Stăpân adevărat, Atotputernic și Mântuitor al vieții. Credința creștină și-a pus pecetea adânc pe ființa noastră, sufletul a crescut după chipul virtuților, bun ca pâinea și curat ca ceara albinelor.

Înaintașii noștri au avut cu toții un singur Domn, pe Iisus Hristos, o singură credință și un singur Botez întru iertarea păcatelor, de aceea s-a format în ei același suflet românesc, pe care ni l-au predat nouă ca să-l păstrăm neschimbat și nepătat,

Pastorală la Sărbătoarea Nașterii Domnului

și de aceea avem cu toții aceeași nădejde a chemării noastre. Cel dintâi lucru ce se cere de la noi este: „să păzim unirea Duhului întru legătura păcii”, cum spune Apostolul neamurilor (Efeseni 4, 3).

Unirea în cuget și frăția în Duhul sunt unele dintre cele mai mari puteri ale unui neam. Să ținem unul la altul și fiecare la neamul nostru, făcând împreună un zid pe care să nu-l poată dărâma nicio meșteșugire a dușmanilor, care caută să ne învrăjbească.

Sunt astăzi mulți apostoli mincinoși care propovăduiesc prin cuvinte dulci, ademenitoare, tot felul de „raiuri” în care ar curge miere și lapte pe pământ. Nu vă luați după cuvintele lor, că nu țin la Biserica lui Hristos, cea Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească.

Iubit popor al lui Dumnezeu,

Ca părinte sufletesc, cu grijă de poporul iubitor de Dumnezeu, de Neam și de Țară, vă îndemn cu iubire în Domnul Hristos să fim cu luare-aminte asupra primejdiilor ce pot să vină asupra noastră, de nu ne vom ține strâns unul lângă altul în unirea duhului românesc la Sânul Sfintei noastre Maici, adică Biserica. Iubirea de neam să vă fie, așadar, cea mai înaltă datorie, după credința în Dumnezeu.

Gândul la Nașterea Domnului trebuie să ne smerească, să ne facă mai buni, mai răbdători, mai iertători, mai milostivi, înălțându-ne întru umilință, ca să ne apropiem de pilda ce ne-a dat-o Fiul lui Dumnezeu, Care Și-a arătat dragostea față de neamul omenesc născându-Se într-o iesle ca cel mai smerit Prunc.

Iubiți credincioși și credincioase,

Cu aceste gânduri și povețe, rog pe Domnul și Mântuitorul Iisus Hristos, Care S-a pogorât între oameni și S-a sălășluit la acest praznic al Nașterii Sale celei după trup în peștera din Betleem și în sufletele fraților voastre, să vă dăruiască putere pentru a petrece aceste zile întru bucurie curată în „unirea Duhului” și „în legătura păcii”.

† ANDREI
Episcopul Covasnei și Harghitei